

til vedkommende Lovs Gennemførelse, men Grundene dertil vare derimod ganske forskellige, og det er netop det, det kommer an paa. Jeg skal tillade mig at gennemgaa disse Grunde for at paavise to Ting, for det første at der er en Modsigelse mellem de Grunde, det ærede Medlem anførte tidligere, og dem, han nu anfører. For det andet for at paavise, at Grundene med logisk Konsekvens fører til en anden Konklusion, nemlig til at støtte mig og til ikke at lægge Hindringer i Vejen for Retsreformens Gennemførelse.

Jeg sagde, at der var en Modsigelse mellem det ærede Medlems nu anførte Grunde og de tidligere. I Foraaret lød Grundene fra det ærede Medlems Side her i Rigsdagen saaledes: Han vilde fortsætte paa det bestaaende Retsgrundlag og paa dette Grundlag ved Ændringer afskaffe de Fejl, som de bestaaende Proceslove paa Grund af deres Alder indeholde. Det var altsaa de bestaaende Love, der skulde bibeholdes, dem, der med et Ord karakteriseres for den civile Retsplejes Vedkommende ved: Skriftlighed i Modsætning til Retsplejelovens Mundtlighed, og for den kriminelle Retsplejes Vedkommende ved Ordet: den lukkede Dør i Modsætning til Offentligheden. Saaledes blev ogsaa det ærede Medlems Ord forstaaet forrige Aar i juridiske Kredse. I Ugeskrift for Retsvæsen bleve de af den juridiske Professor i Proces netop betegnede ved følgende Ord: „Hvad er det for en Retsreform, som saaledes med et Par flotte Bemærkninger afsejtes af den nuværende Justitsminister? Det er den Retsreform, som allerede Juni-Grundloven lovede os, da den udtalte den bekendte Sætning: „Offentlighed og Mundtlighed skal saa snart og saa vidt som mulig gennemføres ved hele Retsplejen“ o. s. v.“ Saa kom det ærede Medlems Udtalelser ved Finanslovens første Behandling. De gik ud paa det samme: at bibeholde det bestaaende, men dog saaledes, at man ved Lovændringer havde en Opfyldelse af Grundlovens Bestemmelser som Endemaal. Deri maatte altsaa lægges den Forstaaelse, at man skulde se succesivt at naa hen til Opfyldelse af Grundlovens Bestemmelser. Men Vejen dertil maatte naturligvis være den, at de Skridt, man i saa Henseende har gjort fremad, ikke bleve gjorte tilbage. Man tager den Lov, der er, og saa søger man, naar Tid og Lejlighed er dertil, at gøre Skridtet fuldt ud. Men nu lød Begrundelsen ganske anderledes, nu lød den saaledes, at det ærede Medlem ikke vilde med-

virke til Retsplejelovens Gennemførelse, fordi den var ufyldstgørende, og fordi han havde en Mistanke om, at det maaske slet ikke blev til noget med det hele. Men den Grund fører netop til det Resultat, jeg holder paa: Alle bør hjælpe til at faa Retsplejeloven gennemført; thi jo flere der hjælper til her, jo større Chance er der for dens Gennemførelse, og jo flere der er imod, desto mere Chance er der for, at den ikke bliver gennemført. Det ærede Medlem udtaler i denne Forbindelse yderligere: „Hvad har saa Arbejdet for alt dette betydet i godt og vel en Menneskealder? Det har betydet, at vi ikke ere komne af Stedet“. Det er ikke rigtigt. Vi ere komne af Stedet, vi have denne Lov, som netop gennemfører Offentlighed og Mundtlighed baade i den civile og den kriminelle Retspleje. Derfor maatte det ærede Medlems Tanke netop føre til, at vi gennemførte det, vi havde, og saa senere kom med det, der manglede.

Den anden Indvending, det ærede Medlem kom med, var, at Retsreformen var ufyldstgørende, at den ikke gik vidt nok. Det formuleredes nærmere derhen, at det, det ærede Medlem havde mest imod, var, at den ikke skabte uafhængige Domstole, det var det, at Grundlovens § 71 ikke var sket fuld Fyldest. Det vidste den danske Rigsdag imidlertid, før den vedtog denne Lov, det staar udtrykkeligt at læse i Anmærkningerne til Forslaget Pag. 241, der staar udtrykkeligt, at man ikke var gaaet saa vidt, og der staar ogsaa Grunden, nemlig den, at det vilde medføre betydeligt forøget Ulejlighed for Befolkningen og betydeligt forøgede Udgifter. Man var betænkelig ved, at Retsplejelovens Gennemførelse fuldt ud i Grundlovens Aand skulde koste for meget, saa vilde man hellere vente med at gennemføre dette enkelte Punkt. Men hvis jeg nu fulgte det ærede Medlem og gjorde dette Skridt med, hvad vilde Følgen da blive? Ikke en Støtte fra det ærede Medlems Side, thi saa vilde han komme med sin anden Indvending: Det hele er umuligt af økonomiske Grunde.

Men endelig vil jeg holde mig til Realiteten i Indvendingen om de uafhængige Domstole. Jeg tror her med Sandhed at kunne sige, at Domstolene her i Danmark ere fuldt uafhængige af Administrationen, i det mindste har jeg aldrig set noget Misbrug fra Administrationen nogensinde i den Tid, jeg har været med, altsaa i de sidste 10—12 Aar. Jeg har i den Tid aldrig set, at man fra Administrationens